

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-189/11

**Priština
31. maj 2012. godine**

U postupku

V.Š.

Podnosilac zahteva/Žalilac

Žalbeno veće Vrhovnog suda Kosova u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/A/61/2010 (spisi predmeta upisani u KAI pod brojevima KPA49371, KPA49372, KPA49373, KPA49374, KPA49377, KPA49378, KPA49379, KPA49380 i KPA49382), od dana 25. februara 2010. godine, nakon zasedanja održanog dana 31. maja 2012. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- **Žalba uložena od strane V.Š. je odbijena kao neosnovana.**

- 2- **Potvrđuje se odluka Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/A/61/2010, od dana 25. februara 2010. godine, u delu koji se odnosi na zahteve upisane pod brojevima KPA49371, KPA49372, KPA49373,**

KPA49374, KPA49377, KPA49378, KPA49379, KPA49380 i KPA49382.

- 3- **Žalilac treba da plati troškove postupka određene u iznosu od € 280 (€ dvesta osamdeset) u roku od 90. (devedeset) dana od dana prijema presude ili putem prinudnog izvršenja.**

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 29. novembra 2007. godine, V.Š., u svojstvu člana domaćinstva u ime njegovog strica, I.Š., podneo je imovinski zahtev pred Kosovskom agencijom za imovinu (KAI), kojim je tražio ponovni posed i naknadu nedozvoljenog korišćenja (uništavanja šume) sledeće imovine:

Broj žalbe i KAI spisa predmeta	Podaci povodom imovine u zahtevu
GSK-KPA-A-189/11 (KPA49371)	Parcela br. 724, na mestu zvanom "Zmijarnik-On", Leocina, Srbica, pašnjak IV klase u površini od 0 ha 8 ar 50 m ² ;
GSK-KPA-A-190/11 (KPA49372)	Parcela br. 725, na mestu zvanom "Zmijarnik-On", Leocina, Srbica, pašnjak IV klase u površini od 0 ha 29 ar 0 m ² ;
GSK-KPA-A-191/11 (KPA49373)	Parcela br. 824, na mestu zvanom "Kopljani-Breg", Leocina, Srbica, pašnjak (bivša šuma) III klase u površini od 0 ha 28 ar 5 m ² ;
GSK-KPA-A-192/11 (KPA49374)	Parcela br. 738, na mestu zvanom "Kolj.Breg-Susnica", Leocina, Srbica, pašnjak III klase u površini od 0 ha 22 ar 26 m ² ;
GSK-KPA-A-193/11 (KPA49377)	Parcela br. 796, na mestu zvanom "Kolj.Breg-Rainaglava", Leocina, Srbica, pašnjak (bivša šuma) III klase u površini od 0 ha 21 ar 28 m ² ;
GSK-KPA-A-194/11 (KPA49378)	Parcela br. 795, na mestu zvanom "Kolj.Breg-Rainaglava", Leocina, Srbica, pašnjak IV klase u površini od 0 ha 12 ar 77 m ² ;
GSK-KPA-A-195/11 (KPA49379)	Parcela br. 781, na mestu zvanom "Kolj.Breg-jevt.livad", Leocina, Srbica, pašnjak IV klase u površini od 0 ha 22 ar 33 m ² ;
GSK-KPA-A-196/11 (KPA49380)	Parcela br. 771, na mestu zvanom "Kolj.Breg-jevt.livad", Leocina, Srbica, pašnjak V klase u površini od 1 ha 85 ar 25 m ² ;
GSK-KPA-A-197/11 (KPA49382)	Parcela br. 776 [tačno: 770] na mestu zvanom "Kolj.Breg-jevt.livad", Leocina, Srbica, pašnjak V klase u površini od 0 ha 37 ar 5 m ²

--	--

Podnosilac zahteva je objasnio da je parcela pripadala njegovom pokojnom ujaku I.Š. te da je on nasledio istu. On je naveo da je imovina bila izgubljena dana 14. juna 1999. godine.

U prilogu njegovom zahtevu, podnosilac zahteva je dostavio KAI sledeća dokumenta:

- Kopija posedovnog lista br. 112, izdata dana 8. novembra 1999. godine, od strane Zavoda za nepokretnu imovinu i katastar u Srbici, koja navodi da su parcele pod brojevima 724, 725, 738, 770, 771, 781, 795, 796 i 824 bile u posedu I.(M.)Š.;
- Izvod iz matične knjige umrlih, izdat od strane Opštine Istok dana 3. decembra 1996. godine, koji potvrđuje da je Đ.Š. (ime oce M.Š.) preminuo dana 20. novembra 1996. godine.

Službenici KAI su pozitivno verifikovali posedovni list. Na zahtev KAI, podnosilac zahteva se složio da dostavi izvod iz matične knjige umrlih nosioca imovinskog prava (I.(M.)Š. i punomoćje mogućih naslednika. On je naveo da nije obavljen ostavinski postupak. Iako je podnosiocu zahteva dat vremenski rok od trideset dana da dostavi dokumenata prvo 24. novembra 2008. godine, onda 18. februara 2008. godine te ponovo 3. avgusta 2008. godine (ovoga puta je takođe bio obavešten da će njegov zahtev biti odbačen ukoliko ne dostavi ova dokumenat), on nije dostavio KAI dodatnu dokumentaciju već je objasnio da nije siguran kada je preminuo I.Š.. On smatrao da je to bilo 1969. godine.

Dana 25. februara 2010. godine, Komisija Kosovske agencije za imovinu (KKAI) je odbacila zahtev pošto podnosilac zahteva nije bio član domaćinstva nosioca imovinskog prava te nije prikazao ovlašćenje da deluje u ime nosioca imovinskog prava ili člana domaćinstva nosioca imovinskog prava putem valjanog punomoćja (KPCC/D/A/61/2010, vidi br. 30).

Odluka je uručena ćerci podnosioca zahteva, R.R., dana 14. januara 2011. godine.

Dana 7. februara 2011. godine, podnosilac zahteva (u daljem tekstu: žalilac) je uložio žalbu Vrhovnom sudu. Kako bi dokazao srodstvo sa nosiocem imovinskog prava, I.Š., on je dostavio

sledeća dokumenat:

- Izvod uz matične knjige umrlih I.Š., izdat od strane Republike Srbije za opštinu Istok dana 28. januara 2011. godine, koji pokazuje da je I.Š. preminuo dana 5. Maja 1969. Godine,
- Gore navedeni izvod iz matične knjige umrlih Đ.Š., izdat od strane Opštine Istok dana 3. decembra 1996. godine,
- Izvod iz matične knjige rođenih V.Š., izdat dana 30. avgusta 2007. godine, od strane Republike Srbije za opštinu Srbica, koji pokazuje da je V.Š. rođen dana 20. februara 1945. godine u Belici.

Žalilac je objasnio da su I.Š. i njegov brat Đ.Š. (otac žalioca) živeli u istom domaćinstvu. Nakon što su preminuli, imovina nije podeljena. Međutim, jedan od naslednika Đ.Š. (napomena Suda: moguće sam žalilac, podnesak nije jasan) je koristio imovinu bez ikakve prepreke i ograničenja do 1999. godine.

Žalilac je zatražio da se njegov zahtev prihvati, postavi imovinu pod odbranom KAI i donese pozitivna odluka povodom zahteva.

Pravno obrazloženje:

Žalba je prihvatljiva, ali neosnovana.

Žalba je prihvatljiva. Ista je blagovremeno uložena. Odluka je uručena žaliocu, koji je bio predstavljen od strane njegove ćerke R.R., dana 14. januara 2011. godine. Žalba je uložena dana 7. februara 2011. godine, što znači u vremenskom roku od 30 (trideset) dana predviđenih članom 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079.

Međutim, žalba je neosnovana.

1. Žalilac nema prova da zastupa njegovog strica u postupcima pred Komisijom i Vrhovnim sudom u svojstvu člana domaćinstva.

U smislu člana 5.2 UNMIK Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog

Zakonom br. 03/L-079, “kad fizičko lice nije u mogućnosti da podnese zahtev, zahtev može da podnese član porodice tog lica. Na osnovu člana 1 AN, “član domaćinstva ” označava: “pupružnika, decu (rođenu u braku ili vanbračnu ili usvojenu) i druga lica koje je nosilac imovinskog prava dužan da izdržava u skladu sa važećim zakonom, ili lica koja su obavezna da izdržavaju nosioca imovinskog prava u skladu sa važećim zakonom ”. Bratanac nije listiran među njima.

2. Žalilac navodi da je postao vlasnik sporne imovine.

- a. Međutim, on nije podneo dokaz da je on naslednik I.Š.. On nije obavio valjani ostavinski postupak te prema tome nije u mogućnosti da dostavi bilo kakav dokumenat kojim bi dokazao da je on naslednik. Dodatne činjenice koje je dostavio (po prvi put) Vrhovnom sudu nisu dokazi da je žalilac naslednik I.Š.. To što su njegov stric i njegov otac živeli u istom domaćinstvu nema nikakav efekta na njegovu poziciju navodnog naslednika njegovog strica. Isto se odnosi na činjenicu da je Đ.Š. koristio jedan deo imovine (koji je preminuo 1996. Godine) ili jedan od njegovih naslednika do 1999. Godine. Ove navodne okolnosti ne ukazuju da je žalilac bio naslednik I.Š..
- b. Sud takođe ne nalazi da je žalilac nasledio parcele od njegovog oca, Đ.Š.. Na osnovu okolnosti predstavljenih od strane podnosioca zahteva, ovo bi jedino bilo u slučaju da ako je Đ.Š. nasledio parcele ili stekao svojinu nad parcelama na osnovu održaja. Podnosilac zahteva eksplicitno ne navodi da je njegov otac nasledio parcele. Žalilac ne takođe nije prikazao nijednu činjenicu iz koje se može zaključiti da je njegov otac nasledio parcele. Činjenica sa du njegov stric i otac živeli u zajedničkom domaćinstvu ne pruža dokaz da je Đ.Š. naslednik I.Š.. Prema tome nema dokaza da je žalilac nasledio parcele od njegovog oca, Đ.Š..

Žalilac takođe nije dostavio dovoljno činjenica kako bi se zaključilo da je Đ.Š. stekao vlasništvo na osnovu održaja. Iako je Đ.Š. nesporno koristio deo imovine do njegove smrti u 1996. Godine (predstavka podnosioca zahteva nije jasna), ne može se zaključiti koje deo imovine je bio korišćen. Prema tome, Sud ne nalazi da je Đ.Š. steka vlasništvo nad parcelama te i da je žalilac kasnije nasledio iste parcele.

- c. Na kraju, ne može se zaključiti da je žalilac stekao vlasništvo na osnovu održaja. Kao što je gore navedeno, korišćeni deo imovine nije dovoljno opisan kako bi se zaključilo da je žalilac koristio imovinu od 1969. godine (godina smrti I.Š.) do 1999. godine.

Iz ovih razloga, žalba se odbacuje kao neosnovana i potvrđuje se odluka KKAI u delu koji se odnosi na zahteve.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-79, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom.

Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Kao posledica, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Tarifa sudske takse za ulaganje žalbe (član 10.11 AU 2008/2): 30 €
- Tarife sudske takse za donošenje presude (član 10.21 i 10.1 AU 2008/2), uzimajući u obzir da se vrednost imovine u predmetu može razumno oceniti € 40.000: € 250 (50 + 0,5% of 40.000).

Ove sudske takse će snositi žalilac pošto je izgubio slučaj. U smislu člana 46 Zakona o sudskim taksama, završni rok za plaćanje novčanih kazni za lice sa boravkom ili prebivalištem u inostranstvu ne može biti kraći od 30 (trideset) dana niti duži od 90 (devedeset) dana. Sud smatra da su 90 dana odgovarajuća. U slučaju da žalilac ne plati sudske taksu u određenom vremenskom roku, ista će biti prinudno prikupljena te će se naglasiti novčana kazna žaliocu (član 47.3 i 4 Zakona o sudskim taksama).

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar